

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113227954
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113227954.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčák v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému: I. U., bytom X. M., D. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Dagmar Dominikovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, v konaní o 763,28 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 17C/37/2014-43 zo dňa 16.9.2014

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania účastníkov.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 28,75 € s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 28,75 € od 11.10.2010 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny 763,28 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 676,13 € od 11.10.2010 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že jeho právna predchodkyňa Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2005 úver s výškou ročnej úrokovej sadzby 10,95 % ročne, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 28,75 € so splatnosťou prvej mesačnej splátky dňa 10.11.2005 a konečnou splatnosťou úveru dňa 10.10.2010. Žalovaný v rozpore so zmluvnými dojednaniami svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil v čase určenom v úverovej zmluve, t.j. v lehote splatnosti úveru do 10.10.2010, čím sa dostal do omeškania s vrátením nesplatených častí poskytnutého úveru v sume 676,13 € a s vrátením nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 87,15 €, čím žalobcovi ako postupníkovi podľa zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s postupcom dňa 28.3.2013 vzniklo právo požadovať zostatok istiny nesplateného úveru vo výške 676,13 € s príslušenstvom odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej zmluvne dojedanej splátky úveru, ako aj právo na zaplatenie nesplatených zmluvných úrokov z úveru vo výške 87,15 €, spolu 763,28 € s príslušenstvom.

Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila dňa 18.10.2005 so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 1.078,80 € s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 10,95 %, ktorý

sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške po 28,75 € (866,- Sk) mesačne, so splatnosťou prvej mesačnej splátky dňa 10.11.2005 a dátumom splatnosti poslednej mesačnej splátky úveru dňa 10.10.2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013 bola pohľadávka z uvedenej zmluvy vo výške 991,48 €, z toho istina 676,13 € a úroky 87,15 €, postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (žalobca v tomto konaní - poznámka odvolacieho súdu). Právne vec posudzoval podľa ust. § 2 a 3 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a ust. § 100 ods. 1, 101 a 103 Obč. zák., ako aj 517 ods. 1,2 Obč. zák.. Konštatoval, že v zmysle ust. § 54 ods. 1 Obč. zák. práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, pričom štvorročná premlčacia lehota (správne doba - poznámka odvolacieho súdu) podľa Obchodného zákonníka je v danom prípade pre žalovaného spotrebiteľa v neprospech oproti všeobecnej premlčacej lehote podľa Občianskeho zákonníka. Poukázal tiež na ust. § 52 ods. 2 Obč. zák. v znení účinnom od 13.6.2014 v zmysle novely vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. (správne 1.4.2015 - poznámka odvolacieho súdu), v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa mali použiť normy obchodného práva. Vzhľadom na uvedené súd aplikoval všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu podľa § 101 Obč. zák., jednak z dôvodu vznesenej námietky premlčania opatrovníčkou žalovaného a jednak aj vzhľadom na jeho povinnosť v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ex offo skúmať premlčanie uplatneného nároku. Konštatoval s poukazom na ust. § 103 Obč. zák., že premlčacia lehota začala plynúť u jednotlivých splátok dňom nasledujúcim po dni ich splatnosti, t.j. dňom 11.11.2005 až 11.10.2010 a ešte pred podaním žaloby dňa 8.10.2013, okrem poslednej splátky uplynula (u poslednej splátky by uplynula dňom 11.10.2013). Vzhľadom na túto skutočnosť žalobcovi nemohol priznať premlčané právo na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a preto vyhovel žalobe len pokiaľ ide o splátku úveru, u ktorej k premlčaniu nedošlo a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Úrok z omeškania v prípade poslednej splátky priznal odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti (posledná splátka bola splatná dňa 10.10.2010).

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, lebo žalobca pre neúspech vo veci nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaný náhradu trov konania nežiadal, preto o jeho trovách nerozhodoval.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o náhrade trov konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uplatnil odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Za nesprávne posudzoval posúdenie premlčania časti uplatnenej pohľadávky, konkrétne dohodnutých splátok úveru splatných pred 8.10.2010 podľa § 103 Obč. zák.. Argumentoval, že úver bol splatný dňa 10.10.2010 a tento deň bol dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluvná dohoda o uhradení úveru v splátkach nie je dohodou o plnení v splátkach podľa § 103 Obč. zák., nakoľko si zmluvné strany dohodli konečnú splatnosť dlhu na 10.10.2010. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy začala plynúť dňom nasledujúcim po tomto dni, t.j. dňa 11.10.2010 a pohľadávka bola teda uplatnená na súde v rámci premlčacej lehoty (žaloba podaná dňa 8.10.2013). Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 54/2007, v ktorom najvyšší súd zaujal názor, že dohoda o splácaní úveru v splátkach sa nedá považovať za právo na čiastkové plnenie, a preto premlčacia doba začína plynúť po lehote splatnosti celého úveru a nemožno uplatniť § 392 ods. 2 Obch. zák., v zmysle ktorého pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne.

Opatrovníčka žalovaného sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Predmetom odvolacieho prieskumu nebol vyhovujúci výrok rozsudku, proti ktorému žalovaný ako oprávnená osoba nepodal odvolanie a tento výrok rozsudku preto nadobudol právoplatnosť.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.12.2015 o 12.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia boli zverejnené dňa 15.12.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1,3 O.s.p..

Žalobca namietal odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolateľ vidí naplnenie tohto odvolacieho dôvodu v tom, že súd nesprávne postupoval pri posúdení námietky premlčania, ak aplikoval ust. § 103 Obč. zák. a posudzoval premlčanie jednotlivých splátok, hoci správne mal určiť začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti dlhu, t.j. 11.10.2010. Dĺžku premlčacej doby (3roky) nenamietal.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych právnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietavej časti ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o premlčaní jednotlivých splátok úveru, okrem poslednej splátky z dôvodov, ako ich výstižne uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku a na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Odvolací súd pri posudzovaní uplatnenej námietky premlčania správne posúdil otázku začatia plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Obč. zák., keďže vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 18.10.2005 právna predchodkyňa žalobcu a žalovaný dohodli splácanie poskytnutého úveru v mesačných splátkach po 866 Sk (28,75 €) vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc dňom 10.11.2005 s konečnou splatnosťou úveru 10.10.2010. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalobcu, že medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu dohody o plnení v splátkach v zmysle ust. § 103 Obč. zák.. Vôľa zmluvných strán dohodnúť plnenie v splátkach je nepochybne zistiteľná z písomného prejavu tejto vôle - písomnej zmluvy o splátkovom úvere, a tak ako súd prvého stupňa, ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o uzavretí dohody o plnení v splátkach. Žalobca v odvolaní svoje tvrdenie, že nedošlo k dohode o plnení v splátkach, iba uvádza (konštatuje) bez uvedenia argumentov, ako k tomuto záveru dospel.

Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak pre nesplnenie niektorej zo splátok stane sa zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Obč. zák.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ak plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu, či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 Obč. zák. plynie samostatne.

Súd prvého stupňa sa dôsledne riadil vyššie citovaným zákonným ustanovením § 103 Obč. zák. a vychádzajúc z dohody o plnení v splátkach posudzoval plynutie premlčacej doby u každej zo splátok

úveru samostatne, správne určil začiatok plynutia premlčacej doby u každej zo splátok samostatne a dospel k správne záveru, že okrem poslednej splátky úveru v prípade ostatných splátok došlo k ich premlčaniu, z ktorého dôvodu nárok žalobcovi nie je možné priznať.

Ani samotná skutočnosť, že účastníci v úverovej zmluve dohodli konečnú splatnosť úveru dňom 10.10.2010, nemá za následok plynutie novej premlčacej doby odo dňa nasledujúceho po tomto dátume v prípade splátok splatných už pred týmto dňom. Konečná splatnosť úveru predstavuje splatnosť poslednej splátky úveru, ktorá v zmysle čl. III bod 5 zmluvy mala byť tvorená zostatkom pohľadávky z úveru. Nemožno preto prisvedčiť odvolacím námietkam žalobcu, že premlčacia doba ohľadne zostatku úveru začala plynúť až dňom 11.10.2010. Tento záver by bol správny iba v prípade, že by nebolo dojednané plnenie v splátkach a bola by dohodnutá iba táto lehota splatnosti úveru.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo 54/2007, v tomto rozhodnutí sa súd zaoberá aplikáciou ust. § 392 ods. 2 Obch. zák., ktorý na prejednávanej veci nie je možné použiť, keďže ako správne uviedol súd prvého stupňa, právny vzťah účastníkov z úverovej zmluvy vzhľadom na charakter účastníkov konania je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý sa aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a preto aj na premlčanie je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka.

Neušlo ale pozornosti odvolacieho súdu, že iný názor ohľadne plnenia v splátkach v obchodnoprávných veciach vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku 1M Obdo V 15/2006, v ktorom vychádza zo záveru, že ak bolo dohodnuté zaplatenie kúpnej ceny v splátkach, pre každú splátku plyní štvorročná premlčacia doba samostatne a splátka má povahu čiastočného plnenia v zmysle ust. § 392 ods. 2 Obč. zák.. Ide teda o názor protikladný oproti rozhodnutia, na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní.

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o trovách konania účastníkov, z ktorého dôvodu odvolací súd rozsudok aj v tomto výroku ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.